

BÙI GIÁNG

Cuối năm 1991, có việc về Sài Gòn, tôi ghé thăm nhà thơ Song Nguyên ở đường Lê Văn Sĩ. Bên ly cà phê ở một quán cóc vỉa hè, anh em nói chuyện về thi ca và các nhà thơ, chuyện này sang chuyện kia, Song Nguyên kể:

- À! Anh biết không? Ông Bùi Giáng thơ ông hay ghé vào hẻm 220 này lắm.

Bùi Giáng là nhà thơ nổi tiếng miền Nam, ông không hề làm nghề gì ta thán phẫn vì là thi sĩ hay mà còn khiêng nghề kinh doanh về thi sĩ, biệt lập khác thơ ông của ông, lúc bình thường ông vẫn nhà sống nhàn khi lên cơn ông bỏ đi lang thang tìm đường này sang đường khác, hút các hàng cùng ngõ hẻm trong thành phố mới cho người ngồi gọt trên đường hay mua đồ mướn chân. Thời tiết Sài Gòn khắc nghiệt, ăn uống không đầy đủ, bực bội ăn ngủ, ngủ dầm dề cây, cằn nhằn đi, ông gầy gò, ốm yếu trong bộ quần áo tattered, đầu đội chiếc nón lẹp xẹp, thân bóng quỳn thuỵ hay nhàn nhàn ngó ngó người người mà thơ ông như nghẹn sĩ Kim Cốc ông đưa ông về chăm sóc đường phố mới thi gian ông đi ra đi.

Thơ ông đầu mới nghe nghe nhiên, tò mò về biệt lập, quần áo kẻ của ông, nghe người người quen quen về một người điên hiên lành, hay lắm lắm mới được thơ, quên cả tiếng đường phố xung quanh, lòng lơ đãng giãi bao dòng người qua lại, ông bình thường cúi như thơ người người thuỵ hút dờ, rồi về thành phố hút.

Vội niềm thơ ông còm, tôi làm bài thơ tặng người bạn thơ chắp ghép:

Đi t Saigon nuôi anh Bùi Giáng
Mong nhớ mả a lăng đãng suốt ngày
Hôm Lê Văn Sĩ rác đày
Anh thì n bên c nh h ng bay ngát trời.
(Sài Gòn 20.12.1991)

Tôi nhớ nhà thơ Song Nguyên đưa tặng Bùi Giáng, ông nhận bài thơ mong nhớ nhớ n mọt món quà, bọc xong xếp vào túi áo. Thơ gian sau, có dịp về Sài Gòn, tôi viết bài thơ khác

Gặp nhau đâu là m gì
Vì ch ng trong m ng ta đi tìm ngu i
Mọt cõi thơ hai nét đi
Hai miền gió b i mọt trời b n dâu
Ngàn năm cũ ngàn năm sau
Mọt c i vô ng ng chào t n duyên.
(Sài Gòn cuối Đông Tân Mùi)

Tôi mong gặp Bùi Giáng muộn tay mình gửi tặng ông nhớ ông c tu n mà không thơ y, ng r ng không có duyên h i ng vì đã đi lúc ph i về Dalat. Mọt sáng, trên đường đi gửi thơ cho bác Phong Vũ, bắt gặp tôi thơ y Bùi Giáng n m góc đường. Ông gửi qu c đi n thơ ng, quần áo x c x ch rách nát.

Tôi đang lái bên ông, v vai:

-Anh Bùi Giáng ! Tôi ch anh c tu n nay m i gặp.

Bùi Giáng hỏi nh m d y, cọt gi ng khàn khàn:

-Tui đau ! tui đau!

Tôi đi Bùi Giáng d y:

-Tôi có bài thơ tặng anh đây.

Bùi Giáng cọt m bài thơ bọc, cọt vào túi:

-Tên gì? Tên gì ?

-Tên tôi ghi n i bài thơ Viết Trang

-Có bút không ? Có bút không ? Có gửi y không ? Có gửi y không?

